

Joaquim Serra i la cobla

La major part de la producció musical de Joaquim Serra està destinada a la cobla, això podria fer suposar que era emprant aquest mitjà d'expressió, ~~per~~ ^{perquè} quan el nostre músic més excel·lent - i això seria exacte perquè en Serra era un músic complet. Per tant, en tractar-se de les seves obres, gardant en llur majoria produccions simpòniques o de cambra, cançons per a cançons, o de les seves úniques produccions corals, les fa palesa, sense excepció, la mateixa trassa, la mateixa municipalitat, el mateix ofici i naturalitat amb que es servia dels elements d'execució amb els quals comptava. Havem escrit la paraula "naturalitat" perquè es tracta d'un músic que dominava els mitjans de la tècnica sense que es proposés mai "espatenar" el públic. Sens dubte hauria pogut fer-ho, però la seva sinceritat li ho impediria, sense que això fos obstacle de que en la seva música abundessin substancials i engrescadors.

Troballe,

El domini que de la cobla tenia Joaquim Serra era complet. No hi ha més que donar una ullada al seu "Tractat d'Instrumentació" per dit agrupament, obra única d'aquesta especialitat, per a fer-se càrrec de l'experiència i claríssima visió de la matèria que hi demostra el seu autor. Obra sobria, precisa i a la vegada exhaustiva, avui dia imprescindible als compositors d'una tal especialitat.

Si tenim present la circumstància que representa que el nostre músic fos fill de Josep Serra, la vida del qual bé es pot dir que transcorregué especialment dintre la sar-dana i el seu ambient característic, no ens ha d'estranyar la dedicació constant del nostre Joaquim a la dansa nacional de Catalunya. Josep Serra durant vint-i-quatre anys formà part integrant de la renombrada cobla "La Principal de Perellada" com ~~exclusiu~~ instrumentista de tible o de fiscorn, i bé responsabilitzant-se de la seva

3
direcció. En establir-se a Barcelona, en mil noucent
quinze, es guanya la vida tocant al teatre el violó o
el piano i a la vegada fent de copista (era el copista
jefe del mestre Joan Marín), fins que, vers l'any mil
noucents vintiquatre, entra a formar part de la "Cobla
Barcelona" com instrumentista de fiscorn i com a director
en temps que el mestre Francesc Pujol, aquesta gran fi-
gura de la nostra sardana, potser un xic oblidada avui
dia, feia de supervisor de les interpretacions del característic
agrupament. Per cert que, el referit mestre despertà una gran
admiració al nostre Lluís Serra "que rebé d'ell con-
sells inapreciables en el maneig de la cobla, segons prò-
pies manifestacions.

Josep Serra compaginà dues-centes cinquanta una sardanes
en l'espai de quaranta un anys. Dintre la seva època i el
seu estil diverses d'elles poden qualificar-se de perfectes i
significatives en la història de la nostra dansa. No en
va, un dia, Eduard Faldrà escriure que Josep Serra

per un "mestre del qual tots hi havem après alguna ⁴
cosa".

Amb ço que portem escrit, ja es pot suposar l'ambient
que Joaquim Serra respirava a la seva llar. La música
for per ell una regona naturalera. Seguí els cursos
normals a l'Antiga "Escola Municipal de Música"
de Barcelona, on tingué com a mestre d'Harmonia
Contrapunt i Composició al mestre Morera, un dels més
grans autors capdals de la sardana, qui el havia d'afirmar
en la seva vocació, que es consolidà amb la seva relació con-
tant amb tota mena de cobles.

La producció sardanística de Joaquim Serra comença l'any
mil noucents vint-i-u, quan el seu autor tenia catorze anys,
amb la sardana "La primera volada" dedicada al seu pare, el
dia del seu sant, i finalitza un any abans de la seva mort (1956)
amb la sardana "A Guriçona", premiada a la dita ciutat
localitat, per bé que la seva última obra per a cobla, el poema-
-te Puigoblin porta la data de mil noucents cinquanta set, últim

any de la seva vida. En el seu transcurs comptem (5)
una cinquantena de sardanes per a una o ~~dues~~ excep-
cionalment dues cobles. Havem d'lamentar però, d'una
manera especial, altres ^{no} obres per a una, Dues o tres cobles,
quasi totes d'una valor excepcional. Ditem, per exemple
les "Impresions camperols" per a una colla (1927), que foren
premiades pel "Foment de la Sardana" i de les quals for-
ma part aquella troballa que és "La vall dels lacs", que
precisament el pare de l'autor hi discutia perquè creia que
no podia sonar. "La fira" (1928), bout rítmic a dues
cobles (altre premi del "Foment de la Sardana"); "La pre-
sò de Lleida" (1948), poema rítmic per a dues cobles d'una
notabilíssima força expressiva, el poema "Pungolín" ja
lamentat; "Introducció i dansa" per a tres cobles (premi
Jocentut Botella), etc.

Ens consta que el nostre compositor quasi sempre
per tal de compondre, necessitava d'un motiu que l'im-
-pubrés a fer-ho, o bé que l'obra fos expressament escrita per

* tal d'èsser presentada a algun concurs, així, (6
compleixen setze concursos en els quals les obres de Joaquim
Serra foren premiades, destacant, entre altres diverses "Pe-
nis Concepció Rabell" i "S' Agard". A més, innumbrables
dedicatories encapsalen obres seues. Per exemple podem
enmentar especialment les sardanes "Festejant la Pulei-
lla, en homenatge a la sardana tan característica del
sempre "La pulella empordanesa"; "Maria" dedicada
a la seva germana del mateix nom; ~~"A la memòria d' Ignà-
zi i Ignàzi"~~ "Remembrança", a la memòria d' Ignàzi
i Ignàzi; "Margarida", dedicada a la seva esposa; "Elegia" de-
dicada a la memòria del Mre. Francesc Rigol, etc, etc.

~~Per acabar,~~ Comentaré un fet que em demostrà una veg-
da més la claríssima visió que Joaquim Serra tenia de la tèc-
nica dels instruments de cobla. És el següent: Un gran mes-
tre estranger havia escrit una important obra simfònico-
choral de caràcter polmàtic per a cor i una cobla, que

encara inèdita. Com és natural si bé era un admi- (2
-rador dels nostres instruments característics, no coneixia
a fons els seus recursos. Malgrat això, el treball instrumen-
tal emprat en la composició era ben correcte. Jo li vaig
recomanar, no obstant, que, atenent la importància de la
seua composició, fes revisar la instrumentació per un veri-
table mestre de l'especialitat com Joaquim Serra. L'an-
-tòr de l'obra, en un noble gest acceptà la meua sugge-
-rència. Jo vaig presentar l'obra a Joaquim Serra ~~sobre el pa-~~
-per i ell sobre el paper, sense que sofria per res l'har-
monia i l'estructura d'aquella obra mestriosa i singu-
-lar per una sèrie de suggerències precises i ràpides
que em deixaren admirat.

Aquesta rapidesa i claríssima visió, es manifestaven
igualmente en les composicions que tenia entre mans.
Per exemple, el poema "La presa de Lleida" ja esmentat,
que és una de les meves més importants produccions per
a cobla, va ésser escrita, a conèixer quan havia estat

ja anunciada la seva estrena, i podriem citar altres casos similars. (8)

Per acabar, direm que avui, en commemorar el vintè aniversari de la mort d'aquest nostre mestre preclar, voldriem que la fidelitat absoluta a la seva vocació, sempre en línia recta envers un nobilíssim ideal, ens doni encara de bell exemple als nostres pobres nissos.

León de Villot

Octubre de 1977

JOAQUIM SERRA I LA COBLA

La major part de la producció musical de Joaquim Serra està destinada a la cobla. Això podria fer suposar que era emprant aquest mitjà d'expressió quan el nostre músic més excel·lia. I això seria inexacte, perquè en Serra era un músic complet. Per tant, en tractar-se de les seves obres, sardanes en llur majoria, produccions simfòniques o de cambra, cançons per a cant i piano, o de les tres úniques produccions corals, es fa palesa, sense excepció, la mateixa ^{traga} ~~trassa~~, la mateixa musicalitat, el mateix ofici i naturalitat amb que ^{se} ~~es~~ servia dels elements d'execució amb els ^{que} ~~als quals~~ comptava. Hem escrit la paraula "naturalitat" perquè es tracta d'un músic que dominava els mitjans de la tècnica sense que es proposés mai ~~d' ^{el} el públic. Sens dubte hauria pogut fer-ho, però la seva sinceritat li ho impedia, sense que això fos obstacle ^{de paguè} ~~de~~ ^{que} ~~en~~ en la seva música abundessin substancials i engrescadores troballes.~~

El domini que de la cobla tenia Joaquim Serra era complet. No ^{cal sinó} ~~hi ha més~~ ^a ~~que~~ donar una ullada al seu "Tractat d'Instrumentació" per ^a ~~dit~~ agrupament, obra única d'aquesta especialitat, per ~~la~~ fer-se càrrec de l'experiència i claríssima visió de la matèria que hi demostra el seu autor. Obra sòbria, precisa i a la vegada exhaustiva, avui dia imprescindible als compositors d'una tal especialitat.

Si tenim present la circumstància que representa que el nostre músic fos fill de Josep Serra, la vida del qual bé es pot dir que transcorregué especialment dintre la sardana i el seu ambient característic, no ens ha d'estranyar la dedicació constant del nostre Joaquim a la dansa nacional de Catalunya. Josep Serra durant vint-i-quatre anys formà part integrant

de la renomada cobla "La Principal de Perelada" com instrumentista de tible o de fiscorn, o bé responsabilitzant-se de la seva direcció. En establir-se a Barcelona, ^{l'any 1915} en ~~mil nou-cents quinze~~, es guanyava la vida tocant al teatre el violí o el piano i, a la vegada, fent de copista (era el copista preferit del mestre Joan Manén), fins que, vers l'any ¹⁹²⁴ ~~mil nou-cents vint-i-quatre~~, entrà a formar part de la "Cobla Barcelona" com instrumentista de fiscorn i com a director, en temps que el mestre Francesc Pujol, aquesta gran figura de la nostra sardana, potser un xic oblidada avui dia, feia de supervisor de les interpretacions del característic agrupament. Per cert que el referit mestre despertà una gran admiració al nostre "Quimet Serra" que rebé d'ell consells inapreciables en el maneig de la cobla, segons pròpies manifestacions.

Josep Serra compongué ²⁵¹ ~~dos-cents cinquanta una~~ sardanes en l'espai de ⁴¹ ~~quaranta-un~~ anys. Dintre la seva època i el seu estil, diverses d'elles poden qualificar-se de perfectes i significatives en la història de la nostra dansa. No en va, un dia, Eduard Toldrà escrigué que Josep Serra fou un "mestre del qual tots hi havem après alguna cosa".

Amb ço que portem escrit, ja es pot suposar l'ambient que Joaquim Serra respirava a la seva llar. La música fou per a ell una segona naturalesa. Seguí els cursos normals a l'antiga "Escola Municipal de Música" de Barcelona, on tingué com a mestre d'harmonia, contrapunt i composició al mestre Morera, un dels nostres autors cabdals de la sardana, qui l'havia d'afermar en la seva vocació que es consolidà amb la seva relació constant amb tota mena de cobles.

La producció sardanística de Joaquim Serra comença l'any ¹⁹²¹ ~~mil nou-cents vint-i-u~~, quan el seu autor tenia ¹⁴ ~~catorze~~ anys, amb la sardana "La primera volada" dedicada al seu pare, el dia del seu sant, i fineix un any

abans de la seva mort (1956) amb la sardana "A Guissona", premiada a la dita localitat, per bé que la seva última obra per a cobla, el poema-suite "Puigsoliu" porta la data de ¹⁹⁵⁷ mil nou-cents cinquanta set, últim any de la seva vida. En el seu transcurs comptem una cinquantena de sardanes per a una o excepcionalment, dues cobles. Havem d'esmentar, però, d'una manera especial, altres nou obres per a una, dues o tres cobles, quasi totes d'una valor excepcional. Citem, per exemple, les "Impressions camperoles" per a una cobla (1927), que foren premiades pel "Foment de la Sardana" i de les quals forma part aquella troballa que és "La vall dels ecos", que precisament el pare de l'autor li discutia perquè creia que no podia sonar. "La fira" (1928), ^{està} ~~bocet~~ simfònic a dues cobles (altre premi del "Foment de la sardana"); "La presó de Lleida" (1948), poema simfònic per a dues cobles, d'una notabilíssima força expressiva; el poema "Puigsoliu" ja esmentat; "Introducció i dansa" per a tres cobles (Premi Joventut Hotelera), etc.

Ens consta que el nostre compositor, quasi sempre, per tal de compondre, necessitava d'un motiu que l'impulsés a fer-ho, o bé que l'obra fos expressament escrita per tal d'ésser presentada a algun concurs. Així comptem setze concursos en els quals les obres de Joaquim Serra foren premiades, destacant, entre altres diversos "Premis Concepció ^{a e} Rebull" i "S'Agaró". A més, innumbrables dedicatòries encapçalen obres seves. Per exemple podem esmentar especialment les sardanes "Festejant la ^{a e} Pubilla", en homenatge a la sardana tan característica del seu pare "La pubilla empordanesa"; "Maria" dedicada a la seva germana del mateix nom; "Remembrança", a la me mòria d'Ignasi Iglesias; "Margarida", dedicada a la seva esposa; "Elegia" dedicada a la memòria del mestre Francesc Pujol, etc. etc.

Esmentaré un fet que em demostrà una vegada més la claríssima visió que ~~Josep~~ Serra tenia de la tècnica dels instruments de cobla. És el següent:

Joaquim

Un gran mestre estranger havia escrit una important obra simfònica-coral de caràcter poemàtic per a cor i una cobla, encara inèdita. Com és natural, si bé era un admirador dels nostres instruments característics, no coneixia a fons els seus recursos. Malgrat això, el treball instrumental emprat en la composició era ben correcte. Jo li vaig recomanar, no obstant, que, ateneixent la importància de la seva composició, fes revisar la instrumentació per un veritable mestre de l'especialitat com Joaquim Serra. L'autor de l'obra, en un noble gest acceptà el meu suggeriment. Jo vaig presentar l'obra a Joaquim Serra i ell, sobre el paper, sense que sofrís per res l'harmonia i l'estructura d'aquella obra mestrívola singular, féu una sèrie de suggeriments precisos i ràpids que em deixaren admirat.

Aquesta rapidesa i claríssima visió, es manifestaren igualment en les composicions que tenia entre mans. Per exemple, el poema "La presó de Lleida" ja esmentat, que és una de les seves més importants produccions per a cobla, va ésser escrita, a corre-cuita quan havia estat anunciada ja la seva estrena, i podríem citar altres casos similars. *punt
apart*

Per acabar, ^{diguem} ~~dic~~ que avui, en commemorar el vintè aniversari de la mort d'aquest nostre músic preclar, voldríem que la fidelitat absoluta a la seva vocació, sempre en línia recta envers un nobilíssim ideal, servís encara de bell exemple als nostres joves músics.

LLUIS M^a. MILLET

Octubre de 1977.

Sera (m. 1907, mort 1952)

1ª Sardana: la primera volada: dedicada al senyor J. J. L. L.
quan en divuit terces (9 anys) el dia del sant del primer
ultima sardana:

ultima sardana: "A Oquisona" en 1956 (Premi Oquisona)
una)

ultima sardana: "A Oquisona" en 1956 (Premi Oquisona)
ultima sardana: "A Oquisona" en 1956 (Premi Oquisona)

Sardanes premiades: "A Oquisona" en 1956 (Premi Oquisona)
A Montseny: Sardana per a 2 cobles - Premi Foment

Sardana (1926) "A Oquisona" Premi Oquisona Calilla (1926)

Vora el ~~tercer~~ Premi Oquisona Calilla (1926)

Amorini (1932) Premi Oquisona Calilla (1926)

"joiosa" "tercera" "procurada" "A panissada"

Charles de Sardany Premi Rabell 1936

"Hermita vella" (1946) - Concom Barcino

"Prim aversal" (1947) Sardana a 2 cobles - Prem. F. A. D.

Montseny

"Amad 'Aguil' (1954) Premi S'Agaró

"Clavell morenet" (1955) " " "

"A Oquisona" (1956) Premi Oquisona

altres obres per a cobla

2

- "Els tres tambors" Vers de la cançó popular per 1 cobla (1926)
"Impresions campenques" (Suite) Premi Foment Jardanes
"Flora del bosc de jibans del Vinyet" (1928) Premi Foment Jardanes 1927
"La fira" Poeta romàntic per a 2 Cobles (1929) Premi Foment Jardanes
"Introducció i Xarxa" (1930) Poeta ad cobles. Premi Foment Jardanes
"Mareja" (1935) Cobla, tuba, timbales.
"La puèrta de Meida" (1948) Poeta romàntic per a 2 cobles
"Jansa de jardins" (1955) Suite per a cobla
"Pirigolins" (1957) Poeta - suite per a cobla.

Nombre de Jardanes per a 1 o 2 cobles : 50, d'aquestes

Nombre total d'obres 97

de Masnou, 1 d'Octubre de 1922

Ena Lluïsa Roman Vda de Jochelobon
i fill

Molt distinguida i bona amiga: Repensament en presen-
cia absoluta per la mort del vostre fill i pare (a...) en presen-
cia volguem acceptar la 'exposició' circumstancial del nostre
condol. Des d'ahir hem presenat la dedicació absoluta de la
lettra escrita als més nobles i fets, i als que en l'home
honorablement de la seva amistat en deixem un exemple
perenne d'abnegació i fidelitat a la seva vocació. Per
amb per a l'oblit d'un moment

Completament impossibilitats d'assistir a l'acte
del l'enterrament, amb bona salut i nostre desig, en
presen que ens hi trobem presents en el punt

Des de l'exposició més pura de la nostra unitat, de
la qual volem desfer-nos

Des de
sen. R. Roman
i fill

ja anunciada la seva eterna, i podriem citar 8
altres casos similars.

Per acabar, diré que avui, en commemorar el vintè
aniversari de la mort d'aquest nostre amic preclar, voldria
dir que la fidelitat absoluta a la seva vocació, sempre en
línia recta cap a un nobilitat, i ideal servissin encara
de bon exemple als nostres pobres, misèries.

Enric V. Vicens

Octubre de 1971

Aquesta ràpida i claríssima visió es manifesta
igualmente en les composicions que tenia entre mans.
Per exemple el poema "L'aprenent de l'Orde" ja ementat
~~però~~ i que és una de les dues mistificacions produïdes
per a col·lar unes escriptes a correu lletre quan l'home
està ja arribant a la seva fortuna.

Per acabar, diré que a més de l'assumpte
el cert és arribar a la creació d'aprestar entre
mímic breu, vol dir, que el ~~cert~~ exemple
~~però~~ d'exemple ~~tot~~ ~~absolut~~ ~~però~~ ~~compositors~~ de
fidelitat a la seva veu i a la ~~compositors~~ ~~de~~ ~~la~~
línia recta cap a un col·lectiu ~~però~~ ~~encara~~ ~~d'eu~~.
però ~~absolut~~ ~~però~~ ~~núnci~~.

per com excoentant o portant-ne la discosa havia trobat el títol i el preu en ~~la~~^{el} llibre i havia dirigit "la principal de Perilada" i en llibre d'adorn - se a Barcelona el preu ~~en~~ en la "la" que havia també dirigit en el seu pòster.

"Cobla Barcelona" que havia començat a organitzar-se
momentos ~~per aquesta~~ ~~passant per~~ aquesta tenia
també la intervenció del Mte D. Ferrer Pígal, i aquí ho veiem
~~molt ple de joventut sense consellera alguna.~~
~~molt jove en l'època de manifestar un dia que~~
~~tant de benicòrdia i de respecte als seus consells.~~ Joventut, doncs,
~~dintre d'un ambient~~ Jove però, amb una edat de 25/30 anys!
dintre de les grans i veritables models i entre l'esperit de
la nova època.

La una e l'altra,
adunquasi senza che l'abbia confessato come professione una
gran ammirazione, in considerazione esclusiva della tenerezza e l'emo-
zione per la cosa.

x aquesta gran figura de la nostra landana

Joaquim Serra i la cobla

La major part de la producció musical de Joaquim
Sena està destinada a la col·lecció (exclusivament a dues col·les).
Així podria fer suposar que era un gran agraïment aquest mitjà d'ex-
pressió musical que el nostre músic més excel·lent i així fora en
interès inexorable, perquè Joaquim Sena era un músic complet,
^{amb tant} ~~total~~ ^{tractava de} ~~el~~ les seues obres (sentant en la majoria) per
a col·la o col·les, com de les seues produccions unifòniques o de
càmera, els pentades, o de tres vides, claus, ~~en tota l'extensió~~
factors de naturalitat, la creació universalitat, la
matèria opina d'inaturalitat amb que s'unia als seus
només per ~~tan~~ simplement el "canonisme" amb que comptava
la "naturalitat": hem acicció canonic

He escrit la paraula "intimitat". M'ha donat
miser que gaudir amb el meu fill de la intimitat sense perdre
l'aire i mai "èpater" al públic. Sembla que hauria pogut fer-ho
però, en haver m'he unitat a la ~~intimitat~~ intimitat, sense que això
per obstacles que en la seva intimitat amb les substàncies, m'ha donat.
Si tenim en ~~compte~~ present la circumstància que
el nostre ^{el nostre} fill de gran pena la vida del ~~gremi~~ gremi
del qual ^{el nostre} transcorre dintre de l'agrupació "cel·la" ~~del~~

Joaquim Serra i la cobla

1

La major part de la producció municipal de Joaquim Serra està destinada a la cobla (o bé a dues cobles). Això podria fer pensar que era emprant aquest mitjà d'expressió quan el nostre músic més excel·lent. I això seria inexacte, perquè en Serra era un músic complet. Per tant, en tractar-se de les seues obres ~~perdants~~ en llar majanats, produccions tímpaniques o de cançons, cançons per a cant i piano, o de les tres úniques produccions corals, és ja ~~la primera~~ ~~una~~ excepció, la mateixa terra, la mateixa municipalitat, el mateix ofici i naturalitat amb què s'ocupa dels elements d'escena amb ^{els quals} ~~seu~~ comptava. Havem escrit la paraula "naturalitat", perquè tracta d'un músic que dominava els mitjans de la tècnica sense que es proposés mai "explotar" el públic sense ~~que això fos obstacle~~ sense dubte hauria pogut fer-ho, però la seva sinceritat li ho impediria, sense que això fos obstacle de que en la seva música ~~abundessin~~ abundessin substancials ~~tròpels~~ i orgànics i troballes,

El domini ^{que} de la cobla ^{tenen} de Joaquim Serra era complet. (2)
No hi ha més que donar una ullada al seu "Tractat d'In-
strumentació" per a Cobla", obra única d'aquesta especia-
-litzat, per a fer-se càncer de la connumada experiència
i claríssima visió de la matèria que hi demostra el seu
autor. Obra sòbria, precisa i a la vegada exhaustiva.
avui dia imprescindible als compositors d'una tal
especialitat

Si tenim present la circumstància que representa
que el nostre amic fos fill de Josep Serra, la vida
del qual bé pot dir-se que transcorregué especial-
-ment dintre la pardana i el seu ambient característic,
no ens estranyaria la dedicació constant a la ~~nostra~~
laura nacional de Catalunya del nostre Joaquim.
Josep Serra ^{el seu pare} durant 24 anys formà part de la renombrada
Cobla "La Principal de Perellada" com ^{intendant} executant de tiple o de
fiscorn i de responsabilitzant-se de la seva direcció.

Com estaven en, en 1915, a Barcelona es guanya la vida ³
tocant al teatre ~~de~~ el violí o el piano i a la vegada
dedicant-se a fer còpies de copista, fins que vers l'any
1924 entra a formar part de la "Cobla Barcelo-
-na" com a instrumentista de fiscorn i com
a Director, en temps que el nostre Francesc Puig
aquesta gran figura de la nostra sardana potria
un dic oblidada avui dia, feia de supervisor ~~de~~ del
característic agrupament. ^{El ~~perquè el~~ ^{perquè el} ~~refinit~~ ^{mestre}} El qual despertà una gran
admiració al nostre "i nimet" Serra, que rebé d'ell
consells inapreciables segons pròpies manifestacions
Joan Serra compongué 257 sardanes en l'espai de
quaranta un anys. Dintre de la nova època i del nou estil
entre elles n'hi ha moltes que poden qualificar de verbe-
les, imprescindibles en la història de la sardana. No
en va un dia Edvard Toldrà escriure que Joan Serra és
un mestre del qual tots hi hanem après alguna cosa "

ja es pot suposar l'ambient que en joaquim Serra respirava a casa seva. La música per ell una regona natural, ja. Seguint els cursos normals a l'"Escola Municipal de Música" de Barcelona en tingué com a mestre d'harmonia, Contrapunt i contrapunt al mestre Morera, un dels nostres autors catalans de la sardana, qui l'havia d'afinar en la seva vocació, que es consolidà amb la seva relació constant amb tota mena de cobles.

La producció sardanística de joaq. Serra comença l'any 1927 amb la sardana "La primera volada" dedicada al seu pare el dia del seu sant i finisce un any abans de la seva mort (1956) amb la sardana "A l'Alguissona" premiada a la dita ciutat, per bé que la seva última obra per a cobla, el poema-suita "Puigsolà" porta la data 1957, últim any de la seva vida. En el transcurso d'aquesta, comptem unes cinquanta sardanes per a una o dues cobles. Havem d'esmentar però ~~no~~ d'una manera especial ^{altres} ~~altres~~ obres per a una o dues cobles, quasi totes d'una valor excepcional. Citem per exemple les "Impresions compendides" (1927) i la premiada pel foment de la sardana, i de les quals formen part

aquella llibella que és "La vall dels leus" (que precisament el pare
de l'autor li dissenyà perquè creia que no podria tocar); "La pira"
(1928) tracta d'impreses a dues cobles (Rem-Fonent i de la sendra); "La
presa de Lleida" (1940), poema d'impreses a dues cobles, d'una notació
lirica força expressiva; el poema "Pau i solim ja enuen-
tat" ~~de~~ introducció i dansa per a tres cobles (Rem-Fonent i de la sendra)
~~cons~~ consta que el nostre ~~gènere del compositor~~ gènere ~~per sempre~~
sempre per compondre necessitava un motiu que l'inspi-
rés a fer-ho, o bé que l'obra esenta ~~for extremament~~ ~~era~~ pertal d'ins-
pirada da algun conceny. Així complim setze concursos en què els guany-
ats obres de Joaquim Pera foren premiades; destacant entre
altres els premis Concepció Rabell i Sitjaró, i a més, nombroses
obres dedicatòries encapçalades obres seves, sobretot sardanes. Així
esmentem especialment les sardanes "Festinant La Pobilla"
en honoratge a la sendra ~~for~~ tan curiosa històrica del m-
pare, "Maria" a la seva germana del mateix nom, "Rever-
ència" a la memòria d'"Ignasi" Silesias, "Mayarida" de-
dicada a la seva esposa, "Elegia" dedicada a la memò-
ria del Mtre Francesc Puig. etc., etc.

Vull esmentar un ~~se~~ fet que em demostrà una negada ⁶
més la claríssima visió que Jaquim Serra tenia de la
tècnica dels instruments de cobla, és el següent: un gran
mestre estranger havia escrit una importantíssima
obra unifònica - d'oral de caràcter poemàtic per
a chor i una cobla, que encara pervenien íntacts:
com és natural, ~~no sabia~~ i hi era un admirador de
la cobla, no concebia a part els seus recursos. Malgrat això
el treball instrumental emprat en la composició era ben
correcte. Jo li vaig recomenar que, atenció a la importància
de la seva composició ~~per~~ per revisar la instrumenta-
ció per un veritable mestre en l'especialitat com
era Jaquim Serra. L'autor de l'obra en un noble gest
acceptà la meua suggerència. Jo vaig presentar l'obra a
Jaquim Serra i ell, veu el paper, ^{veu que en tot per les}
^{l'armes d'un mestre i vola mitjan}
l'harmonia i l'estructura, amb veritable desinvolta
per una sèrie de suggerències precises que em donaven

OBRES DE JOAQUIM SERRA COROMINAS

1921-Marc-18	-	LA PRIMERA VOLADA	Sardana	<i>al sac pare el dià del</i>
1922-Abril-		CAMI ENLLA	"	<i>un Sant (joc)</i>
		DAIERS	"	
		INFANTIVOLA	"	
1923-Octubre		INTIMA	"	
1924-Gener-18		BROLLADOR GENTIL	Canço per a cant i piano	
Maig-30		MARIA ROSA	Sardana	<i>una nova malalta.</i>
b Desembre-17		COR JOVE	"	
1925-Febrer-6		CANT DE JOIA	"	
Abril-3		FESTEJANT LA PUBILLA	"	<i>amb adornio a la sardana</i>
Maig-23		GENTIL PASTORETA	"	<i>del dñe pare "La Pubilla</i>
Agost-1		ELS GEGANTS DE VILANOVA	"	<i>Eupurdansa"</i>
Octubre-28		NEGUIT	"	
Novbre-18		CAMP DE FAJOL	Canço de cant i piano	
Desbre-18		NO ANYORIS MES CANÇONS	"	
1926-Gener-15		PREC DE MADONA ELISENDA A MOSSEN HUCH	Cançó de cant i piano.	
Febrer-11		GERMANOR	Sardana	
" 26		ELS TRES TAMBORS	Glosa a la canço popular per 1 cobla	
Marc 11		A MONTSERRAT	Sardana 2 cobles- Premi F. Sardana.	
Maig 8		MARIA	" - a la seva feruana Maria	
" 27		COMPLANTA	"	
Setbre.-5		VORA EL RIEROL	" Premi Concurs Galella.	
Novbre.15		EL GAILLARET	Canço cant i piano	
Desbre.31		TRIO EN MI	Piano violi i viol-loncelu (Premi C. Rabell)	
1927 Febrer 9		IMPRESIONS CAMPEROLES	Suite 1 cobla (Premi F. Sardana)	
" 22		EN CINTET	Sardana - a un amic	
1928 Gener 31		GLOSA DEL BALL DE GITANES DEL PENEDES	1 Cobla (Premi F. Sardana)	
Abril 18		LA NOIA ALEGRE QUE NO SAP PLORAR	Sardana a Carre Monturol.	
Novbre.17		CANÇO DE PORT	Cant i piano	
Desbre-15		REMEMBRANÇA	Sardana (A la memoria d'Ignasi Iglesias)	
" 31		ROMANTICA	Petita orquestra.	
1929 Gener 30		LA FIRA	Bocet simfonic 2 cables (Premi F. Sardana).	
Abril 11		JOC DE JARDI	Petita orquestra.	
Juny 1		MAR BLAVA	Sardana - viatges blau.	
Agost 21		TRES PECES	Petita orquestra (premi Radio Barcelona)	
1930 Gener 14		CANÇO	Cant i piano.	
Juny 2		INTRODUCCIO I DANSA	Bocet a 3 cobles (Premi Juventut Hotelera).	
1931 Febrer 12		VARIACIONS PER ORQUESTRA I PIANO	(Premi C. Rabell)	
Juliol		IDIL-LI DE LA FRUITA GALANA	Cor a veus mixtes	
"		LA NENA DE LA ROTLLANA	" " "	
Setbre.12		CAPVESPRES	" " "	
"		MATINAL	Canço per cant, violi cel-lo i piano.	
Desbre		DANSA	Piano sol	
"		ESPLAIS	Sardana.	
1932 Gener		PAISATGE-PASTOR ENAMORAT-CANÇO DE BREÇOL	Piano.	
Maig		EVOCACIO	Sardana (Premi Girona)	
1933 Desbre.		JOLIUA	"	
1934 Febrer		TEMPESTA ESVAIDA	Teatre en tres actes	
Maig		OFRENA	Sardana.	
1935 Maig		EL PETIT ALBERT	Sardana - a Albert Gornica fill d'un amic de Radio Rg	
Setbre.		MARXA	Cobla Tuba i Timbales (Motius populars)	
Novbre.		AQUELLES CANÇONS	Cançons per a cant i piano.	
"		A MONTSERRAT TOT PLORA	Obra lírica en 1 acte.	
1936 Febrer		Jeliosa! TRENDRESES		
1937 Novbre		ROCACORRE I APASSIONADA	Garba de Sardanes. (Premi C. Rabell)	
		CONFIDENCIA	Quartet vocal.	
		ALS NENS PETITS	"	
1938 Octubre 31		CINC CANÇONS PER A VEU I PIANO		
		CANÇO FLORIDA		
		TRAJEDIA D'ABRIL	Lletra J. Carner	
		L'AL.LEGIA D'UNA ROSA		
		CANÇO VOLUBLE		
		EL SONET ALS LLAVIS		
1945 Juliol		MARGARIDA	Sardana.	<i>a la seva dona</i>
1946 Abril		L'ERMITA VELLA	"	<i>- Concurr Barrius</i>
Setbre.		VERGE DEL SOL DEL PONT	"	
Desbre.		LA MEVA JOAQUIMA	"	<i>a la seva filla</i>

